

Posudek oponentky bakalářské práce

Erik Grospič: Interpretace rodinné politiky ve volebních programech politických stran ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky 2017

Cílem bakalářské práce Erika Grospiče práce je „zachytit požadavky vybraných tuzemských politických stran a hnutí, které jsou konstruovány směrem k rodinám, a dále tedy popsat konkrétní chápání rodinné politiky, potažmo rodu samotných zvolenými aktéry.“ Teoretická kapitola představuje koncepty veřejné, sociální a rodinné politiky. V analytické kapitole se autor věnuje postupně programům deseti politických stran (se slušnou pravděpodobností na vstup do Sněmovny ve volbách 2017), z programů vybírá sliby a postoje stran k rodinné politice, které v poslední kapitole srovnává. Téma práce je relevantní, cíl práce (popis rodinné politiky u jednotlivých stran) by však mohl být ambicióznější. Oceňuji i široký výběr relevantních stran. K textu však mám několik připomínek.

Teoretická kapitola by ideálně měla spolupracovat s analytickou kapitolou, představit diskuzi konceptů důležitých pro analytickou část a vyvodit očekávání pro výsledky analýzy. Pro práci zaměřenou na deset stran si autor mohl definovat kritéria srovnávání. Teoretická kapitola posuzované bakalářské práce sice definuje základní koncepty spojené s tvorbou veřejných politik, věnuje se i konceptu rodinné politiky (a jejích typů) a představuje některé příklady rodinné politiky státu. Nevyplývá z ní ale jasné zaměření pro analytickou část. Autor nevyvozuje žádná kritéria, pomocí nichž by strany chtěl mezi sebou srovnávat, s představenými typy rodinné politiky v analytické kapitole také nepracuje. Dovedu si např. představit, že by výsledkem teoretické kapitoly byl konkrétnější popis požadavků jednotlivých typů rodinné politiky, k nimž by autor jednotlivé strany v analytické části zařazoval. Jako čtenáři mi ale nebylo jasné, proč teoretická kapitola v práci je v takovéto podobě a jak souvisí s analytickou částí práce.

Pro analytickou kapitolu teorie funguje uvedením příkladů toho, co rodinná politika může být (přímo i nepřímo) – vzniká tak jakási intuitivní a poměrně široká definice rodinné politiky, která ale není jasně vymezena. V metodologické kapitole autor pouze obecně popisuje, že v programech stran hledal zmínky, které souvisejí s tímto intuitivním pojetím rodinné politiky.

Zásadní část analytické kapitoly pak představuje výpisky z programů stran, které tomuto pojetí rodinné politiky nějak odpovídají. Nejasnost konceptu rodinné politiky je podle mě problémem práce – umožňuje i zařazení některých méně jasných programových bodů (např. podpory rodinných farem), jiné představitelné, např. z oblasti sportu, zdravotnictví, či životního prostředí do ní však zařazeny nejsou.

Autor v analýze bohužel nepřistupuje k dalšímu třídění a hlubšímu srovnávání, kdy by např. srovnával požadavky stran v jednotlivých oblastech rodinné politiky. Systematicky se věnuje pouze tomu, jaký je koncept rodiny v jednotlivých programech. Je dobře, že je před závěrem zařazena kapitola, která shrnuje obsah programových bodů, z odstavce poukazuje na témata, která se v programech objevila, a uvádí příklady řešení u konkrétních stran. Právě tady si ale dovedu představit více komparativní rozměr, který by textu pomohl – namísto příkladů slibů stran u jednotlivých témat mohlo dojít ke srovnávání řešení napříč stranami u konkrétních témat.

Autora práce bych chtěla poprosit, aby se v rámci obhajoby věnoval zodpovězení následujících otázek:

Jak jste konkrétně v programech stran určoval, co patří a co nepatří do rodinné politiky? Můžete zařadit Vámi zkoumané politické strany do některého z typů rodinné politiky, které zmiňujete v teoretické části?

Práce je formálně v pořádku, bez gramatických chyb. Poněkud zarážející je celkem malé množství odborných zdrojů (11), z nichž převážná většina je v českém jazyce.

Závěrem: bakalářská práce Erika Grospiče zpracovává relevantní téma české politologie a naplňuje i zvolený cíl. K teoretické i analytické části práce mám kritické poznámky, k nimž se autor jistě v rámci obhajoby vyjádří. Text však dle mého názoru splňuje nároky kladené na tento typ prací, a proto jej **doporučuji k obhajobě**.

V Hradci Králové, 10. 8. 2020.

Petra Vodová